

ŠUMICKÝ

ZPRAVODAJ

vydává Obecní úřad Šumice, číslo 1/2011

Velikonoční vydání

Úvodník

Do Vašich poštovních schránek po čase opět zavítal Šumický zpravodaj; pro všechny případy, snad aby něco neuniklo, v tomto roce první. Po zběžném, ale i důkladnějším prolistování záhy zjistíte, že je z velké části věnovaný Velikonocům. Ale nejen jim.

Letos se nám Velikonoce trochu protáhly a zasahují téměř až do května, což není obvyklé (naposled takto pozdní Velikonoce byly v roce 2000). Díky tomu jsme měli větší čas na promyšlení tohoto čísla.

V tomto roce se pokoušíme o trochu rozdílný přístup. Pokusili jsme se oslovit více občanů – přispěvovatelů, aby se s námi podělili o své zkušenosti, názory, aktivity. Snad se tato linie bude opakovat i v dalších číslech zpravodaje. Děkuje nejen za přízeň.

Redakce

Od Květné po Bílou neděli v lidové a křesťanské tradici

Velikonoce – svátky jara, jak bývá v současnosti běžně označovány, můžou být chápány ve dvou hlavních rovinách; křesťany jsou považovány za nejvýznamnější dny v celém liturgickém roce, kdy oslavují smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. V minulosti to však byly také svátky lidové, které tvořily jakýsi přelomový okamžik mezi koncem zimy a začátkem jara. Oba tyto proudy, jež se po staletí prolínaly a vzájemně ovlivňovaly, jsou spojovány jednotou konce a počátku. V křesťanství je toto symbolizované zmiňovanou smrtí a zmrtvýchvstáním Ježíše; v tradiční lidové kultuře je tímto myšlen začátek nového vegetačního roku, který byl doprovázen mnoha hospodářskými obyčejí spojovanými s počátkem prací zemědělce nebo chovatele dobytka.

Květná neděle

Poslední postní a zároveň první neděle, kterou se začíná Svatý týden; v křesťanské tradici se v tento den připomíná vjezd Ježíše Krista do Jeruzaléma, na jeho počest se v kostelích

světlí kočky. V některých oblastech se také obřadně objížděl kostel na dřevěném oslovi, na němž byla posazena soška Krista.

Ze mše si lidé domů přinášeli posvěcené ratolesti, které umísťovali nad vchodové dveře, okna, za svaté obrazy, krov, na půdu nebo do chléva; aby si jimi zajistili dobrou hojnost a úrodu, zapichovali je do svých polí společně s křížky. Svěcené kočky pak měly umocněnou sílu, lidé věřili, že odezenou hrom, čarodějnice a zlé síly; jejich polykání mělo zajistit imunitu proti různým chorobám či uhrnutím.

Na květnou neděli se také otevíraly poklady země a podle pověr lidu to bylo v okamžik, kdy se zavřely před knězem chrámové dveře a on za nimi zpívá; zlí duchové museli poslouchat to, co se kněz modlí a co zpívá. Po trojím udeření na dveře se pak „strážci“ vracejí zpět k pokladům, které musí strážít.

Květnou nedělí začínal Svatý nebo Pašijový týden; dny, které po ní následovaly, nesly jména jako Modré

pondělí, které bylo symbolem klidu a mlčenlivosti. Šedé úterý pak bylo předzvěstí smutku, bylo to obyčejné všední dny, předsváteční přípravy začínaly většinou až od středy, která bývá mylně označována jako škaredá.

Zelený čtvrtek

Zelený čtvrtek je křesťanským svátkem už od roku 692.; jeho označení může mít základ v požívání prvních zelených bylin, předně pak židovského obřadního jídla *Přesnic*, které je vzpomínáno už v Bibli. Druhý výklad je pak v označení kajících hříšníků, kteří byli označeni zelení na Popeleční středu a pro eucharistii se tak stali „mrtvými“; na Zelený čtvrtek pak po trojím zaklepání na dveře byli opět přijati do církevní obce – symbolicky tedy byli opět „živí“ tedy zelení.

V lidové víře byl tento den nejvhodnější pro začátek setby, převážně hrachu nebo lnu; v některých oblastech se také vyháněl dobytek na pastvu. Specifické postavení mělo v tento den jídlo; požívala se především zelenina, kopřivy špenát nebo zelí, na západní

Moravě pak med, který měl zabránit uštknutí hada. Na Zelený čtvrtek si také nikdo neměl nic půjčovat a s nikým se hádat.

V tento den *odlétají zvony do Říma*, v domácnostech se odstraňovaly váhy z hodin, aby netikaly; ovcím se odvažovaly zvonce. Charakteristická byla a stále je obchůzka obce *hrkači*; etnologové toto označují jako archaický projev jarních obřadů, kdy se hlukem měly zapudit zlé síly. Další vysvětlení je v obvedení obce *hrkači*, kteří okolo ní vytvořily ochranný kruh. Tyto teorie jsou však hypotetické.

Velký pátek

Velký pátek, den zpěvu pašijových písní a motliteb, den bez práce, den klidu, který je připomínkou ukřižování Ježíše Krista; během něj platilo mnoho obyčejových zákazů: „*Na Velký pátek nepohneš zemi, nezatopíš do východu slunce, neupečeš, nevypereš a nevybělíš, nezameteš, nevynesesh z domu, neprodáš, nepůjčíš, nedaruješ a nepřijmeš dar.*“

Podle křesťanské nauky se nesmělo zemí hýbat, jelikož byla jakýmsi ložem umučeného Krista; v lidové víře však toto mohlo být spjato se zemí, která byla právě samoderhá - těhotná, nesměla se rušit, protože v ní klíčí nový život.

Zvláštní postavení měla v tento den voda, ve všech krajích bylo obecně rozšířené rituální umývání nejlépe v pramenité říční vodě; lidé, kteří se jí umyli, věřili, že budou během roku ochráněni od rozličných chorob kožních, očních, ženy po ní měly být krásné. Voda měla tedy jakýsi očištný a regenerační charakter a to nejen pro lidi, ale také pro zvířata nebo nářadí, které se taktéž obřadně umývalo. Na Uherskobrodsku si lidé pro udržení síly dávali ráno pod nohy železo a žíly si potíraly vánočním česnekem, aby byli zdraví.

Bílá sobota

Poslední den Svatého týdne; pro křesťany je znamením vítězství života nad smrtí, symbolicky si připomínají zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Na večerní slavnost Vzkříšení chodily Šumičanky ještě v první třetině 20. století ve svátečních krojích, se slavnostními úvazy turecký šátků na hlavách; slavnost většinou přešla práh kostela a oslavovala se v procesí, jež procházelo společně s odhaleným křížem vesnicí.

Název dne pochází od bílých rouch, které nosili novokřtěnci, jedna z křesťanských konfesí, jejichž přívrženci přijímali křest v dospělosti právě v tuto sobotu.

S křesťanskými ohni, které se zapalovaly na začátku sobotní liturgie, se postupně spojovala lidová tradice jarních ohňů, v nichž se opalovalo dřevo či pruty, ty s kontaktem se svěceným ohněm získaly větší ochranný účinek. Podobně jako kočičky sloužily proti uhranutí dobytka,

požárům, hromobitím nebo se popelem z uhlí sypala pole pro dobrou úrodu. Spojením těchto dvou významů ohně vznikl nový obřad, tzv. *pálení jidáše*.

Na Bílou sobotu se také běžně vyháněli škůdci z obydlí rozličnými způsoby, jednak se štěrchalo klíči chodíc po celém domě; na Uherskobrodsku pak vyháněli žáby tak, že tloukli závorami u domovních dveří.

Hod boží velikonoční

Tento den byl ve znamení svěcení pokrmů, mezi ně patřily vajíčka, mazance nebo beránci; ve středověku to však byly také slanina, špek, ryby, sýry, med apod. Kněz je zpravidla nesvětil v kostele jak je tomu dnes, ale vycházel na určená místa, kde svěcení prováděl. Pokrmy pak lidé jedli doma a zbytky odrobinek rozsypali po zahradě nebo poli; běžné také bývalo jedení přímo na polích, to aby svěcené drobky padaly přímo na půdu a ta se tím pak stala úrodnou. Lidé obdarovávali kouskem svěceného pokrmu také domácí zvířectvo a dobytek. Bylo zvykem z kostela pospíchat domů, lidé totiž věřili, že pak budou i velice brzy žně.

V obcházení pole s mazancem nebo svěceným vejcem je opět znatelný rituál vytvoření ochranného kruhu, který měl zajistit vymezení chráněného prostoru od možného působení škodlivých sil. V tento den hospodáři zapichovali do polí svěcené kočičky nebo uhlíky.

Pondělí velikonoční

Někde zvané jako *červené pondělí*, podle červeným vajec, kterými obdarovávaly děvčata koledníky. V tento den obcházejí chlapci a muži, děvčata a ženy aby je mrskali *tatary, karabáči, pomlázkami či žilami*; smysl pomlázky není do současnosti jasný, badatelé se neshodují na jednom významu. Jedním z vysvětlení může být šlehání prutem jako magická dotýkácká praktika, při níž se šleháním přenáší omlazená síla prutu na živé bytosti; lidem byl označován jako obyčej náboženského původu, kdy má být připomínkou mrskání lidu, jenž zvolával, že Kristus vstal z mrtvých, Židy v ulicích Jeruzaléma. Dále pak jako symbolika mrskání Ježíše Krista před jeho ukřižováním.

Vedle mrskání pak mělo velký význam polévání a to především na severní Moravě, chlapci zde oblévali dívky, aby *nezprašivěly*; v tradiční lidové kultuře se opět může chápat jako jakási očištná kúra člověka po konci zimy.

Za *mrškačku* dostávali chlapci odměnu v podobě vajíček, sladkostí, alkoholu nebo pentlu s věnováním, kterou jim dívka přivázala na *tatar*.

Samotné lidové Velikonoce končí na druhou neděli velikonoční dnem, který bývá označován jako Bílá nebo Provodní neděle; liturgické Velikonoce pak končí až Hodem božím svatodušním, který následuje po 7. neděli velikonoční.

Veronika Borisová

Informace z MS ČČK v Šumicích

Tímto příspěvkem, bych Vám chtěla přiblížit aktivitu našich členek MS ČČK a podělit se s Vámi o tom, co se nám podařilo i nepodařilo v minulém roce.

Úvodem musím říci, že naše členská základna má 45 členek, ve věku od 19 do 92 let. Velkou nadějí pro naši organizaci jsou nové členky, které se aktivně zapojují do přípravy našich společných akcí. Naše MS ČČK pracuje jako sociálně zdravotně humanitární organizace, která se zaměřuje na jednotlivé oblasti v naší činnosti.

Ve výchovném působení jednou z takových akcí, která se nám podařila, byla „Ježíškova vánoční dílna“, pro děti, kterou dlouhodobě připravovala a prezentovala Tereška Hovorková v kruhu svých přátel a rodiny. Tato společná akce MS ČČK a KDU-ČSL měla již podvkrát velký úspěch u dětí i rodičů pro svou velkou pestrost vyráběných vánočních dárečků. Ty si děti vyráběly sami z připravených polotovarů a surovin pro své nejbližší. Domů si odnášely ozdoby na stromček, medové svíčky, vánoční pohledy, dekorace ze slámy, dekorace ze sena, ozdobné svícny, vlastní mydelko, ozdobit baňku na stromček aj.

Poděkování patří i našim sponzorům, kteří celou akci podpořili. Jsou to: Velecký Petr, Horecký Michal, Vaculíková Lenka, Žufánková Ludmila, Michalec Kamil a Bachůrek Oto.

Co se nám nepodařilo uskutečnit, byla „PYŽAMOVA PARTY“, kterou plánovali na konci prázdnin nové členky. Děti se těšily, šily se pyžámka, noční čepečky, chystaly se župánky, protože vstup byl jen v pyžamě. Pro nepřízeň počasí jsme museli všechno odvolat a zrušit. V letošním roce chceme tuto akci uspořádat na začátku prázdnin, aby nebyly děti zklamány.

Ve zdravotnické činnosti každoročně zajišťujeme KURZ PRVNÍ POMOCI

PRO VEŘEJNOST, na který zveme přednášejícího vyškoleného lektora Mgr. Josefa Mojžíše z Uherského Hradiště. Tento kurz doporučujeme zejména řidičům motorových vozidel, kteří musí ze zákona poskytnout první pomoc při dopravních nehodách, taky všem maminkám na mateřské dovolené, taky babičkám, kterým jsou svěřeny děti do opatrování a nakonec všem spoluobčanům, kteří si chtějí osvojit základy první pomoci. Během této přednášky byly předvedeny i praktické ukázky, které si mohli všichni vyzkoušet, např. resuscitace.

Další přednášku jsme uspořádali na téma „Vnitřní uzdravení v domech – fyzický a duchovní vliv místa a prostoru na člověka“. Přednášející pan Josef Ulehla, který spolupracuje i s lékaři, mluvil o vlivech, které na nás působí v domech i místnostech, jak se projevuje spodní voda na zdraví lidí i zvířat, jak působí na stromy a rostliny. Je důležité se touto problematikou zabývat zejména při plánovaném rodičovství, realizaci dětského pokoje, stavbě nebo koupi domu, bytu či pozemku. I tato přednáška oslovila mnoho přítomných.

Pro informaci našich spoluobčanů uvádím, že máme k poskytování první pomoci i v naší obci rozděleny zdra-

votnické brašny mezi našimi členkami a to paní Bartošovou Alenou, Mgr. Březinovou Evou, Hovorkovou Vladimírou, Kutnarovou Annou a Šuranskou Marií. Těchto pět zdravotnických brašen pravidelně doplňujeme zdravotním materiálem, abychom se mohli zaměřit zejména v letních měsících na prázdninovou pohotovost, kdy je zvýšeno nebezpečí úrazu hlavně u malých dětí.

Všichni víme, že nejceněnější dar pro záchranu zdraví i života je dar krve. I v naší obci máme bezpříspěvkové dárce

krve, kteří byli v loňském roce oceněni bronzovými plakety MUDr. Jánského. Chtěla bych touto cestou veřejně poděkovat za 10 bezplatných odběrů panu Čechovi Davidovi Šumice (čp.8), Janíčkové Janě Šumice (čp.390) a Krhůtkovi Leošovi Šumice (čp.4). Všem dárčům ještě jednou upřímně děkujeme!

V humanitární činnosti již druhým rokem zajišťujeme pletení ob vazů pro malomocné, díky velkému zájmu našich pletárek v obci. Do této akce se zapojilo asi 20 žen, místních i přespolních, které se pravidelně schází ke společnému pletení jednou týdně. V loňském roce jsme předaly 214 upletených obinadel na oblastní charitu v Uh. Hradišti panu Dr. Riedlovi. V letošním roce jsme zakoupily dalších 200 ks klubíček pletací příze, díky podpoře obecního úřadu, které jsou v současné době rozděleny mezi naše pletárky. Že se jedná o záslušnou činnost snad nemusíme zdůrazňovat, proto nechme na závěr našeho příspěvku vypovídat samotného pana Dr. Riedla v děkovném dopise, který nám poslal v loňském roce.

Anna Kutnarová

PaedDr. Mgr. Bohumír Riedl
686 04 Kunovice, Na Bělince 1449

12. května 2010

Milá paní Anno Kutnarová,

s hlubokou vděčností jsem od Vás přijal zprávu, že MO Českého červeného kříže v Šumicích od členek má připraveno 200 ks ručně upletených obinadel pro malomocné do třetího barevného světa.

Jestliže mohu poprosit, tak obinadla předat v Uherském Hradišti do Oblastní charity,

Velehrdská třída 247, k převzetí-přímo na ředitelství Vaši zprávu jsem zapsal na list č. 11, 2010. Jakmile bude list zaplněný dárce, zašlu Vám jej, abyste měla doklad o odevzdání.

Můj děkovný dopis je poctou i poděkováním všem pletářkám z Červeného kříže v Šumicích, za dárčovství i obětavou práci pro lidi, které nikdy nepoznáte a neuvidíte. Přinášíte jim naději na uzdravení.

Váš dar ze Šumic vypovídá o Vaší veliké lásce, stává se něčím velkým a významným, bude obohacovat svět.

Vášim balíkem ručně upletených obinadel stáváte se 41. 000. Ks dárce ,
=====

když dobré skutky rozkvétají.

Jako dárce musíte vědět, kam to Oblastní charita z Uherského Hradiště posílá a kde Váš dar končí. Viz letáček, ve kterém se dozvíte, co nám napsali příjemci z Indie a Afriky, kam balíky směřují od nás. Máme jistotu, že svěřené dary dojdou do ambulancí i nemocnic, pro co jsou určeny.

Kdo udělá radost jiným, obdarovává také sám sebe. Kdo dává štěstí ostatním, bude šťastný.

Vaše dobročinnost musí setkat se s vděčností, je to pocit radosti z pomoci, Udělaly jste radost neznámým lidem. Jen vděčný člověk dovede ocenit, co jste poslaly.

Vděčnost je vzácné koření i nedostatkové zboží. Největší vitální silou je dík, je to důvěra v lidskost. Dík za to, že existujete. Být nablízku potřebným. Dáváte vše, co máte- lásku a pomoc.

Přeji vám všem pletářkám nejvíce zdraví, nejlepší přátele, nejméně smutku. Váš balík je pak lékem na všechny nemohy světa- Vaše blízkost uzdravuje svět!

Díky za důvěru a pomoc. Přinášíte hřejivý pocit do lidských vztahů.

Srdečně a upřímně s pozdravem i poděkováním

Dr. Bohumír R i e d l

PS

Někteří dáci nám také přidávají ze zbytků staré vlny ručně upletené ponožky. Ani tímto darem nepohrdneme, protože přicházejí klienti a u dveří prosí i o tento dar. Taková je praxe z našeho Humanitárního skladu. Je to vděčný dar.

Šumičtí včelaři slaví

Tento rok šumičtí včelaři oslaví desáté výročí svého vzniku, kdy díky iniciativě přítele včelaře Omelky se spojili šumičtí včelaři patřící do Nezdenic a druzí patřící do Uherského Brodu. Vznikla organizace čítající 24 členů s předsedou Františkem Šojdrem. Rádi vzpomínáme i na obětavého včelaře a kněze Vincence Sváka, kdy díky němu jsme měli ve farní dvoraně první včelařskou klubovnu a který jako zkušený včelař pomohl mnoha začínajícím včelařům se včelařením a který založil i včelařský kroužek.

Během těchto deseti let organizace posílila svou členskou základnu, vyvinula a realizovala program pro udržení řádného zdravotního stavu včel, snažila se vysadit v Šumicích řadu stromů a keřů vhodných pro včelí pastvu, podporou

výměny matek se snažila zkvalitnit genofond místních včelstev, pořádáním Mikulášské prodejny, veřejných přednášek a kurzů se zapojovala do kulturního dění v naší obci, realizací řady exkurzí a zájezdů pak zvyšovala informovanost našich včelařů.

A proto naše organizace 25.6 2011 bude pořádát tzv. Včelařské odpoledne pro děti i dospělé, kam bychom Vás tímto všechny chtěli pozvat. Akce bude začínat v 15 hodin a bude se konat v areálu ČSZ Šumice (norkárně), součástí bude i kolo štěstí, kde každý může zkusit své štěstí a vyhrát např. láhev čerstvě vytočeného medu. Budete si moci zde i zatančit, popít skleničku medoviny, či půllitříček piva, ochutnat vyuzené a opečené maso, a jiné

speciality. Vstupné dobrovolné. Těšíme se na Vaši hojnou účast. Akce se bude konat za každého počasí. Těšíme se i na cyklisty z obou stran.

Lenka Ševečková
jednatelka včelařů

Čím také přispět do velikonočního zpravodaje? Dumal jsem – napadlo mě, abych si pro nápovědu zaběhl na internet. Zadal jsem klíčové slovo: Velikonoce. První odkaz, který na mě „vypadl“, byl na internetovou encyklopedii Wikipedia. Zaujalo mě pojednání o datu smrti a vzkříšení Ježíše Krista.

Kristova léta, čili třicet tři let, jsou jedním z vodítek ke stanovení možného termínu něčeho, co takřka změnilo dějiny naší civilizace. Je ale známo, kdy tomu přesně bylo? Isaac Newton, fyzik, filosof, zednář a

matematik, výpočty stanovil několik dat. K ukřižování mohlo dojít buďto v pátek 7. dubna roku 30, v pátek 3. dubna 33 nebo 23. dubna 34; Newton se pak nejvíce přiklání k poslednímu uvedenému. Jistý Gerhard Kroll, autor knihy 'Po stopách Ježíšových', považoval za den ukřižování sedmý duben roku 30. Nakonec v roce 1990 pánové Humphreys a Waddington přesnými výpočty a rozboru textů rozlouskli možnost, že k smrti Kristově došlo 3. dubna 33. Mimochodem, podařilo se jim také spočítat, že k ukřižování došlo snad někdy v podvečer. Soudili

na základě fáze Měsíce, který měl být toho času v úplňku. Ten však nebyl – naopak zčásti byl podivně zatměný. A skutečně, 3. dubna 33 k zatmění Měsíce došlo a skončilo 51 minut po východu Měsíce. Waddington a Humphreys na závěr svého pátrání provedli důkladné srovnání s prameny, především evangeliem (Matouš 27,45; Marek 15,33; Lukáš 23,44). Ukázalo se, či potvrdilo, že asi nejpravděpodobnější datum je asi třetí duben roku 33 našeho letopočtu. Snadným dopočtem vyjde, že vzkříšení připadá na pátý duben. — vil

**Prodej tvrdého, štípaného, rovnaného, palivového dřeva
cena 1200,-Kč/m³, doprava ZDARMA**

Tel: +420-608-483-912

Rozhovor s Vendulou Pančochovou

Ve druhé půlce února jsem měl možnost se potkat s Vendulou Pančochovou, které jsem se zeptal na několik otázek. Bavili jsme se především kolem její hudební kariéry – zpěvu a účinkování s Jiřím Pavlicou a Hradišťanem či Josefem Fojtou. Zabrousili jsme také do jejího soukromí, školních radostí a strastí a úvah nad blížkou i vzdálenou budoucností.

**Vendulo, co v současnosti děláš?
Jakou školu studuješ?**

Chodím na gympl v Uherském Brodě, do třetího ročníku.

Co máš v plánu po škole?

To popravdě zatím nevím. Vím, že bych chtěla dělat muziku, ale slyším různé názory na to, jakou cestou se vydat. Uvažuji o tom hlásit se na obory spojené s učitelstvím, například speciální pedagogika.

Zajímalo by mě, kolik času věnuješ zpěvu? Jak často třeba trénuješ?

Tak já zpívám vlastně pořád, v průběhu celého dne - ráno, ve škole občas i ve vyučovacích hodinách, potichoučku (úsměv). Mimo to chodím do hudebky a občas jezdím do Brna k paní profesorce, která je naprosto úžasná a její hodiny mi dávají hrozně moc. Poslední dobou mi to moc nevychází, ale musím tam začít jezdit pravidelněji a pracovat na sobě.

A školu teda zvládáš při tom tvém nabitém programu?

Takhle, nepropadám (smích). Je to zatím v pořádku, toto pololetí se mi myslím daří. Zpěv je pro mě sice na prvním místě, protože je to to, co mě baví nejvíc, ale zároveň si uvědomuju, že škola je velmi důležitá.

Jakou hudbu máš ráda? Co posloucháš?

Je toho hodně. Často podle nálady. Mám ráda popové a rockové skladby;

vůbec ne rap nebo hip hop. Mám ráda taky vážnou hudbu, protože jsem poznala dost lidí, kteří vážnou muziku dělají. Člověk k tomu tak nějak přičichne a začne se mu to líbit. I tím, že hraju

na klavír, tak k tomu mám blízko.

Snažíš se skládat hudbu nebo texty?

No, písničky si skládám, hlavně po nocích. Přes den to moc nejde. To mě baví moc. Texty taky, ty píšu v podstatě pořád. I ve škole po sešitech (smích).

Co interpreti? Určitě máš své oblíbence.

Mám moc ráda hudbu Anety Langerové. Ta ji podle mě dělá opravdu pořádně. Hlavně je mi sympatické, že si dokáže sama napsat píseň. Obdivuji třeba Michaela Jacksona. To je pro mě neskutečný umělec, vlastně byl. Své nahrávky znal všechny nazpaměť do nejmenších detailů. Myslím, že takový člověk se nerodí často a je škoda, že už jeho život skončil. Ráda poslouchám Tomáše Kluse, to je výborný hudebník a skvělý textař. Líbí se mi, jak si hraje se slovy, je velmi vtipný. Paní Marie Rottrová, to je moje srdcovka už od dětství, protože ji poslouchala mamka a díky tomu se mi její hudba dost vryla do srdce. Hrozně dobře se mi zpívají její písničky, které často hraje na plesech. Ačkoliv si hudbu sama nepsala, měla velké štěstí na skladatele. Taktéž miluju muziku Zuzany Navarové.

Jinak ze zahraničních umělců jsou to dále třeba Coldplay, Radiohead, P!nk.

Když jsem si vyhledával tvé jméno na internetu, narazil jsem na tvoji fanouškovskou stránku na Facebooku...

No, jéje. Aby sis ale nemyslel, že jsem si ji založila sama (smích). To vůbec! Udělala mi ji kamarádka a jsem dokonce i ráda, protože je fajn vědět, že mě lidé znají. Ráda slyším zpětnou vazbu. A sranda je, že tam občas někdo napíše, jak se mu ten a ten koncert líbil a já mám zrovna pocit, že se mi tam zrovna něco nepovedlo. To se někdy stane.

V současné době probíhá už několikátá série oblíbené hudební soutěže Superstar. Nepřemýšlela jsi někdy, že by ses do ní přihlásila?

Ne, ne, ne. Mně se to prostě nelíbí. Myslím si, že je to už strašně zkorumpované. Možná ta první řada měla svoji úroveň. Teď už si myslím, že často ani nezáleží na tom, jak člověk zpívá. Když nemá opravdu velké charisma nebo tam ze sebe neděláš blbečka, tak tě prostě nevezmou. Teď tam byla moje kamarádka, ta, myslím si, zpívá ještě mnohem líp než já a nevzali ji. Což opravdu nechápu. Líbila se mi soutěž

Česko-Slovensko má talent. Bylo to něco jiného. Porotci neshazovali účinkující a chovali se k nim slušně.

Na internetu jsem ale našel informace o tom, že ses účastnila několika pěveckých soutěží?

Účastnila jsem se třeba SD (Slovácké divadlo pozn.red.) Faktoru nebo Zazpívej slavíčku, což je folklórní soutěž, která se koná v Uherském Hradišti. Dokonce jsem ji v roce 2007 vyhrála. Ale už předtím jsem tam byla asi šestkrát. Ta soutěž je moc fajn. Je tam vždycky příjemná cimbálovka, která doprovází účinkující. Vždy jsem si tam šla jen tak pohodově zazpívat a nikdy jsem nesledovala, kolikátá jsem skončila. Když jsem tu soutěž tehdy vyhrála, byla jsem šťastná, ale pak mě to i mrzelo, protože jsem si uvědomila, že díky tomu vítězství se vlastně už nemůžu účastnit dalšího ročníku. To mi bylo líto.

SD Faktoru jsem se zúčastnila v roce 2009 a byla to právě tato soutěž, díky které se mi otevřela spousta možností. A hlavně jsem zde poznala naprosto úžasné lidi a získala přátele, které bych nevyměnila za nic na světě.

Co děláš ve volném čase, když nechodíš do školy a nezpíváš?

Spím. Protože celkově spím málo, takže když mám trochu volna, trávím ho v posteli. Často totiž ponocuju, protože se mi nedaří učit se přes den. Přijedu ze školy, hodinu si odpočinku, a potom, když nejedu na žádnou zkoušku, jdu se učit. A když toho mám moc, protáhne se to až do půlnoci a ráno se potom vstává hrozně. Já jsem takový noční pták (úsměv). Jinak dřív, když jsem byla na základní škole, jsem hrávala florbal. Dnes už na to nemám čas. Také tančím ve folklórním souboru Světlovánek v Bojkovicích. A moc ráda chodím do divadla.

Na jaké hudební nástroje hraješ? Vzpomněla jsi klavír. Co dál?

Ano, na klavír hraju v Uherském Brodě na ZUŠce (základní umělecká škola, pozn.red.), kde mám skvělou paní učitelku. Letos mám absolventský koncert druhého cyklu, takže už končím. Totéž i ve zpěvu. Jinak hraju sama na kytaru, na akustickou. Mám i elektrickou, ale k tomu se pořád nedostávám. Poslední dobou taky perkuse, což jsou malé bubínky, na které jsem hrála i tady v kostele na Benefičním koncertě pro Mahango. To jsem se musela naučit. Plus samozřejmě všechny ostatní cinglárka, paličky, triangly a podobně.

To hezky navazuje na další otázku. Spolupracuješ stále s panem Pavlicou a Hradišťanem?

S Hradišťanem už ne. Ta spolupráce už proběhla. Zastupovala jsem tam v době, kdy byla jejich zpěvačka paní Holubová na mateřské dovolené a oni potřebovali zaskok. Přes Jožku Fojtu mě oslovil přímo Jirka Pavlica, který mi

zavolał. A to byl docela šok! Jela jsem zrovna ze školy vlakem. Zazvonil mi telefon a já jsem vůbec nic neslyšela (smích). Ale hned podle prvních slov jsem poznala jeho hlas a věděla, kdo to je. Jirka mě pozval na takový malý konkurz. Zazpívala jsem tam tehdy dvě písničky a bylo to. Jsem vděčná za to, že jsem měla tu možnost koncertovat s nimi a poznat je, protože jsou to opravdu moc fajn lidé a je s nimi spousta legrace.

S Jirkou Pavlicou spolupracuju i nadále a spolu s Josefem Fojtou tvoříme Trio, ve kterém hrajeme hlavně benefiční koncerty. Je to super, protože kluci jsou perfektní. Mám je moc ráda.

Pěkně! S Hradišťanem jsi potom vystupovala také na Dnech dobré vůle na Velehradě, je to tak?

První rok jsem vystupovala s Hradišťanem, protože to bylo zrovna, když paní Holubová odešla. Byl to tehdy takový (jak by řekl Jirka) křest ohněm, protože jsme předtím měli jen dva koncerty a najednou se mělo hrát pro obrovské zástupy lidí. A to jsem teda moc v pohodě nebyla.

Loňský rok jsem vystupovala už sólově v doprovodu orchestru Josefa Fojty.

Jsi nervózní, když zpíváš?

Ono je to pokaždé jinak. Někdy vůbec, někdy i jo. Dost záleží, jaká je to akce. Tady v Šumicích jsem měla hroznou trému a bála jsem se. Měla jsem strach, jestli vůbec někdo přijde. A nakonec bylo plno, což byla paráda. Lidé byli příjemní a panovala dobrá atmosféra. Já jsem strašně ráda, že se to tak povedlo.

A plánujete něco takového zopakovat znovu tady v Šumicích?

To právě nevím. V nejbližší době asi zatím ne. Teď ten koncert byl pro

Ondru Horeckého a jeho nadaci Bez mámy. Potkali jsme se s ním v Dubňanech, Ondra tam měl takový benefiční večer a my jsme s Jirkou a Jožkou jeho povídání prokládaly písněmi. Když jsme potom společně seděli na večeri, domluvili jsme se, že kdyby šlo něco takového udělat v Šumicích, určitě bychom to uskutečnili. A podařilo se. Pro Ondru je radost benefice dělat, protože víme, že ty peníze v Africe opravdu zužitkuje a nikdo je nerozkrade.

Kde tě můžou lidé v současnosti vidět? Kde si tě můžou poslechnout?

Společně s orchestrem Josefa Fojty, který se jmenuje Prestige Symfony Orchestra, teď hrajeme na plesech. Orchester hraje vážnou hudbu – polky, valčíky. Potom se to střídá se sériemi pěveckých věcí. Je nás tam víc zpěváků. Mimo jiné také herci Slováckého divadla.

Jinak Jožka v současnosti natáčí desku svých autorských písní na texty básníka Emanuela Míška, na níž mám možnost si také zazpívat, za což jsem moc ráda. Díky Jožkovi mám opravdu spoustu možností účinkovat po boku lidí, kterých si velmi vážím. A patří k nim samozřejmě i on sám.

Trošku zvláštní otázka. Jak vidíš sama sebe za deset let? Kde bys mohla být, co bys mohla dělat?

No tak nad tím jsem nikdy nepřemýšlela. Ono to možná nejsou úplné plány, ale spíš takové mé sny. Vím jistě, že bych nechtěla být zavřená někde v kanceláři, to bych nevydržela. Já bych tam asi umřela (smích). Určitě bych chtěla dělat muziku. To vím jistě.

Děkuji za rozhovor a za tvůj čas! Ať se ti daří

Pavel Horalík

Spisovatel strýc Staňa nespí

Jsem rád, že jsem dostal nabídku od redakce ŠUMICKÉHO ZPRAVODAJE a mohu se opět připomenout svým čtenářům i těm ostatním.

Na otázku, proč je v mém pseudonymu STRÝC odpovím: vedla mě k tomu vzpomínka na dětství, kdy všichni chlapi v dědině byli strýci a ženské tetičky. Právě velkonoční čas mi to nejvíc připomíná. Otevřené dveře ve všech domech, košíky plné malovaných vajíček, pomlázky s mašlemi a radost tetiček i děvčat, že letos neoprašíví. Běda, když se nám podařilo některou tetičku vynechat. Dlouho nám to připomínala, dokonce nám i někdy donesla pomlázku až domů...

Před nedávnem mi vyšla třetí knížka S MÚZOU NA ZÁDECH ANEBO TŘIKRÁT JINAK. Zde si může snad každý čtenář přijít na své. Povídaním z našeho okolí „Napadení Kopanic“, tak i parodií na detektivku „Ahoj v pekle“ nebo baladou o kráse žen „Z loutny trubadúra“.

Tato „trilogie“ následovala knížky POVĚSTI A VYKLÁDÁNÍ OD BABÍ HÚRKY ANEBO JAK TO BYLO PO PRAVDĚ a

Z VAŘAJÚ PO SLOVÁCKU ANEBO DNES VAŘÍME SPOLU.

I touto cestou děkuji mým čtenářům, také všem sponzorům, bez nichž by vydání mých knížek bylo mnohem náročnější, než se zdá. Jsem rád, že se jméno obce ŠUMICE dostává i do literárního světa a jsem potěšen, že mé knížky čtou lidé i v daleké cizině.

Mnoho krásných, ničím nerušených chvil, vám přeje

strýc Staňa

P. S. Prostřednictvím zpravodaje přikládám ukázkou z mé další tvorby, která, doufám, spatří světlo světa v knižní podobě příští rok.

(pozn. redakce: Strýc Staňa nám poskytl tři ukázky z jeho tvorby. Rozhodli jsme se, že ukázky uveřejníme na pokračování a v letošních zpravodajích se budete moci seznámit a pobavit i nad dalšími příspěvky strýca Stani.)

První ukázka z knížky: KRÁLOVSTVÍ PLNÉ POHÁDEK, ANEBO JAK SI LOJZÍK I. MALOVAL

Jak loupežník Bouchniho loupil

V hlubokém lese království Laskavo měl svoji chýši i loupežník. Jmenoval se hrůzostrašně, stejně tak i vypadal. Dlouhé fousy přes celou bradu měl plné jehličí, na rozčuchaných vlasech mu seděla loupežnická čepice s dlouhým perem od bažanta. Jmenoval se Franta Bouchniho, stejně jako jeho táta loupežník, dědeček i pradědeček, kteří byli také loupežníci. V ruce nosil velký kyj a za pasem měl zastrčenou opravdovou bambitku. Čekával u cesty do lesa na lidi s pytlím a miskou.

„Ahoj Frantíku,“ volali na něj všichni, kteří šli kolem.

„Dobrý den,“ zdravil loupežník babičky a dědečky.

„Ahoj kluci,“ zdravil pány a tatínky.

„Pěkný den děvčata,“ mával na paní a maminky.

„Děti pojďte si hrát,“ volal na všechny děti.

„Ahoj Bouchniho, bouchni nás,“ volali na něj lidé a loupežník hrůzostrašně zamával nad hlavou kyjem, zatřepal hlavou, udělal: „brrr tak utíkej, hu huu“ a rozběhl se za každým, kdo si to přál.

„Už stačí,“ bránili se po pár krocích babičky a dědečky.

„Přidej Frantíku,“ smáli se dospěláci v běhu a děti pískaly radostí vesele, stejně jako ptáci na stromech.

„Mám tě, mám tě!“ zvesela volal loupežník Bouchniho a každého, koho dohonil, bouchl kyjem do zad. Jen docela maličko, tak, aby se mu jen kabátek, nebo košilka zavlnila na zádech.

„Strýčku loupežníku, ukaž nám svoji bambitku,“ loudily děti a loupežník jim ji rád ukázal.

„Strýčku Bouchniho, prosím tě vystřel, vystřel,“ prosily zas jindy. Loupežník pískl na prsty, to proto, aby si děti i zvířátka mohla zacpat uši, aby se nepolekala. Pak nacpal flintu smolou a suchou šiškou, natáhl kohoutek a udělal BUM!

„Júúúúúúú, strýčku loupežníku,“ chtěly si ještě děti hrát, „přepadni nás prosím.“

To bylo něco na loupežníka, prsty si ještě víc rozčuchal fousy, loupežnický klobouk si narazil do čela a zašklebil se tak, až se děti musely smát.

„Hu, hu, huhu,“ udělal a pískl na prsty. To proto, aby se ho nikdo nepolekal a zakřičel:

„Ruky hore, gatě dúle!

Život, lebo peníze!

Já su hrozný lúpežník,
búchnu ťa, lebo zastřelím.

Hu, hu, huhu!”

Pusou udělal zas „BUM!” a pro jistotu se podíval, jestli někoho nevyplašil. Děti se smály, babičky se plácaly radostí do sukní, maminky si utíraly slzy smíchu a utíkaly do lesa. Dědečci a tatínkové se drželi za břicha a hned dali loupežníkovi, za to, že je přepadl,

jelito, jitrnici i kus slaniny a pár grejců do klobouku.

Všichni si pak sedli pod strom a povídali si pohádky.

„Ahoj strýčku loupežníku,” loučili se s ním, když odcházeli. „Zítra prosím tě přepadni naši babičku, půjde do lesa na hříbky.”

„Přepadnu, přepadnu,” sliboval loupežník Bouchniho, „a pomůžu ji nasbírat plno hříbků i jahody. Jistě vám jich přinese plný košík.”

„Děkujeme strýčku,” ještě zamávaly děti.

Tak to byl loupežník Bouchniho z království Laskavo. Dnes je to mnohem horší poznat loupežníka, většinou ho ani nepoznáte. Nemá vousy plné jehličí, v ruce kyj a za pasem bambitku. Dnes loupežníci nosí pěkné šaty, na hlavě nemají vysokou čepici s bažantím perem. Nechtějí si hrát s lidmi, ani s dětmi, okradou každého, ani to na sebe neprozradí.

Inspirace ptačími hlasy

Přemýšleli jste někdy o tom, jak by to okolo nás vypadalo, kdyby nebyli ptáci? Lépe řečeno, co by nastalo?

Ptáci, což se možná na první poslech nezdá, jsou důležitou součástí našeho životního prostředí. Když se zamyslíme nad spoustou dobrých vlastností ptactva, vyjde jedna zvláštnost. Ptáci jsou takový malí zpěváčci-muzikanti a v přírodě jsou asi nejvíce slyšet; tedy odmysleme si hluky aut, vlaků, továren apod. Jsou to ptačí hlasy, které nás provázejí od brzkého rána až do nočních hodin. Příkladem celodenního ničím neutuchajícího švitoření je kosí zpěv. Ano, je to kosák, který brouzdá v křovích, celodenně propěvuje a teplejším obdobím roku je přirozeným ranním

budíčkem; dokonce daleko lepším než kohout. V přírodě ČR přirozeně žije přibližně 430 druhů ptáků. Ti všichni mají roztodivné hlasy. Je to přímo orchestr, kde každý nástroj vydává jiný zvuk či tón. Popisovat všechny hlasy by vydalo na obsáhlou knihu. Popis: „Dlouhý tón, postupně se zrychlující v nízké hladině...” je nic neříkající – to se musí zažít. Naše okolí bez ptáků, ptačích hlasů, by bylo jedno velké ticho. Ticho v tomto případě lze považovat za zkázu, život bez života.

Jaro je už v plném proudu a ptáci zase brebentí; a to je dobře. — **vil**

Novinky z Tanzánie

V lednu jsem už tradičně odjel do Tanzánie, kde jsem strávil měsíc jako dobrovolník Občanského sdružení Bez mámy. Během té doby jsem musel zařídit spoustu větších i menších úkolů. Hlavním bylo získat písemné prohlášení od obce (Mahanga) o darování 20 akrů půdy pro stavbu nového velkého komplexu sirotčince. Dopis musel být podepsán 16 členy místní komunity, tak nám to chvíli trvalo.

Dostali jsme nový pozemek stojící asi 200 metrů od misijního domu a malého sirotčince. Protože byla část materiálu už koupena, byli jsme nedočkaví stavět. Dnes už se tedy sta-

ví, návrh sirotčince v 3D můžete vidět na www.bezmamy.cz. Stávající, malý sirotčinec by měl po dokončení nového sloužit těm nejmenším dětem, aby byli blízko sester, a ty starší děti budou bydlet na novém, kde na ně bude dohlížet matrona.

Také jsme části sirotek zaplatili školné na jejich příslušných školách (zbytek vyřídila matka představená), koupili jim nové uniformy, boty a školní pomůcky.

Kromě toho jsem musel objet čtyři různé školy, na kterých jsme zařizovali opravy tříd nebo nové lavice. Tyto školy mají své partnerské školy u nás

na Moravě a ty na školáky v Africe sbírají peníze, které my pak utratíme tak, jak se na školách dohodneme.

No a v neposlední řadě jsem zdokumentoval stav zdravotního střediska na jedné misi v horách, včetně požadavků na potřebné vybavení, které se rozhodli sponzorovat dárci z Prahy. V dubnu se do Tanzánie vydává kolega z Ostravska a další členové se tam chystají na prázdniny.

Lidé v Mahangu i matka představená Šumice zdraví a děkují za projevenou podporu v loňském roce.

Ondřej Horecký

Africký zápisník – Lotři, padouši a slušní zloději

V jednom knižním průvodci o Tanzánii se píše, že největší devízou země jsou její lidé - milí, přátelští a hodní a v porovnání s okolními národy učinění beránci. Jak se ale dá čekat, nežijí tu jenom oni, nýbrž se dělí o životní prostor s podvodníky, gangstery a lupiči.

A tak se nevyhnutelně setkáte i s tou druhou stránkou společnosti. Podle svých zkušeností lze nejmíň věřit mladým mužům, u kterých je touha po rychlém zbohatnutí silnější než jejich svědomí.

V článku o náboženstvích jsem zmiňoval silnou víru místních ve vyšší moc. U mladých to ale už tak neplatí a morální zásady jim už mnohým moc neříkají. Nábožné nápisy na dala-dala nahrazují nové idoly - fotbalové kluby z Anglie, mladí muslimové bez zábran

popíjejí alkohol a dospívající Masajové touží víc než po dobytku po lákadlech velkoměst.

A právě tam čeká na mzungu neboli bělocha nejvíce překvapení, a proto se mějte na pozoru. Za dobu, co sem jezdím, jsem pár lekcí zažil a tak nezaškodí, když se s vámi o ně podělím. Přeskočme nudné krádeže a pojďme rovnou na adrenalinovější sporty. Třeba takový únos.

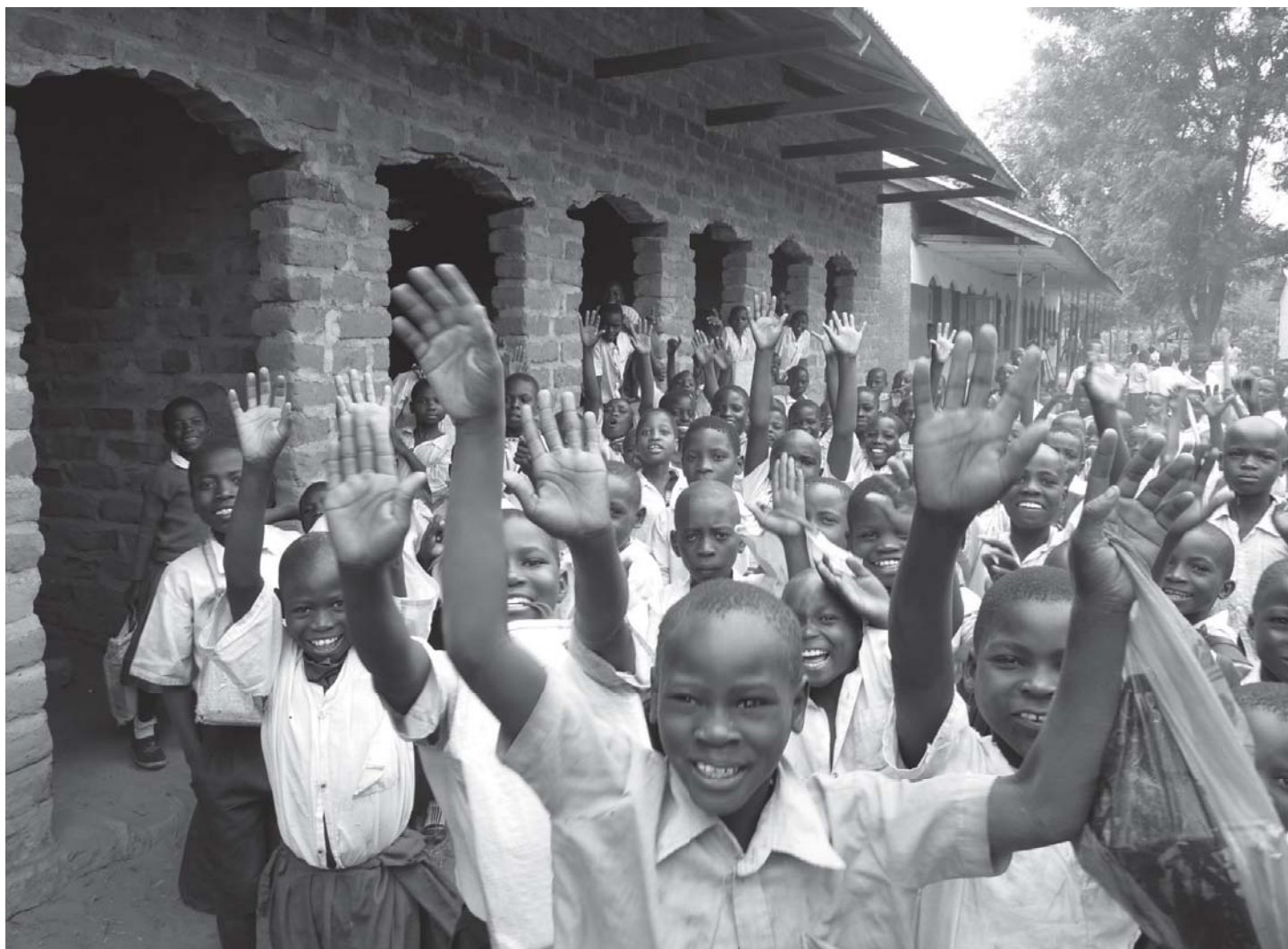
Falešní policisté a jiné příběhy

Při mém úplně prvním pobytu v Tanzánii mě unesla autem banda lumpů. Prostě mě před branou hostelu za horké tropické noci nastrkali do civilního auta a odjeli. Dva z bandy byli v policejních uniformách a třímali obnošené samopaly AK-47.

Snažili se mě obvinít z trestného činu, který jsem nespáchal a dostat ze mě peníze. Chudáci nevěděli, že mě po cestě do Daru okradli v autobuse a nemám u sebe ani vindru. Tím pádem jsem se ani neměl čeho obávat a dokonce jsem si troufl je obvinít z toho, že jsou falešní.

Jestli byli ti v uniformách falešní nebo si jen „přivydělávali“ nevím, ale když mi oznámili, že mě vezmou na stanicí a já s radostí přitakal, rezignovali a poté, co se přesvědčili, že opravdu nic nemám, nechali mě jít. Vysadili mě dost daleko na to, abych se prošel, ale dost blízko na to, abych nezabloudiv. Známi v hostelu už po mně chtěli vyhlašovat pátrání.

To jiný mladík, cestovatel z Ameriky, takové štěstí neměl. Stejní lidé ho

podle jeho vyprávění chytili a sebrali mu veškerou hotovost, několik stovek dolarů.

Uplynul další rok a já se opět vrátil do Afriky. Toulám se za parného dne po písčitých plážích kolem Kigamboni a sbírám mušle. Nikde nebyla ani noha, občas prošel človíček. Z mělčiny na mě něco křičí rybáři, ale nerozumím a tak jdu dál. Kdybych tehdy rozuměl, možná bych se následnému incidentu vyhnul.

O něco později vidím, jak se ke mně rozhodnými kroky blíží dva mladíci. Podvědomě jsem vytušil, že jdou po mně. Rychle jsem se snažil dostat k zamilovanému páru, jenž seděl opodál. V očekávání konfliktu jsem si nasadil brašnu přes ramena, abych měl volné ruce.

Bez dlouhých řečí vytahl mačety schované za zády a šlo se na věc. Jeden z nich vyrazil po mně, zatímco druhý dohlížel na milence, aby si náhodou nerozmysleli se do rvačky přidat. Srdce jsem měl až v krku, ale bojoval. Nechtěl jsem přijít o fotografe z projektu, na kterém jsem pracoval.

Držel jsem útočníkovi ruce, křičel z plna hrdla o pomoc a při tom všem jsme se navzájem strkali, kopali a snažili se dostat jeden druhého na zem. Naštěstí se mi z toho bizarního tance v jednom momentě podařilo vyklestit a dal jsem se ze všech sil na útěk do moře, kde na mě mávali rybáři, zatímco lumpové pelášili od moře pryč.

Opět jsem měl štěstí. Kdybych byl poslechl rybáře a přečetl si v průvodci, že se po opuštěných plážích nemá chodit, mohl jsem si dobrodružství ušetřit, ale co bych vám pak vyprávěl, že? Když jsem o tom zpětně přemýšlel, stejně si myslím, že mě ti kluci mohli rozsekat na kousky, kdyby chtěli. Snad mě chtěli těmi mačetami jen zastrašit.

O den později, když jsem měl jet na letiště, jsem podlehl svůdné nabídce na poloviční sazbu za taxi a málem do vozu nastoupil. Když jsem ale zjis-

til, že jsou v autě kromě řidiče i další dva svalnatí borci, rychle jsem couvl, vytáhl krosnu z kufru a vrátil se zpět do hostelu.

Najmul jsem si tedy klasický taxík za normální cenu a jel do cíle s ním. Taxikář mi pověděl, že jsem měl štěstí, protože kdybych do vozu opravdu nastoupil, obrali by mě o všechno a vyhodili z auta.

Zda by mi nechali pas nevím, ale být v cizí zemi, kde ani navíc není naše ambasáda, bez pasu, to není žádná legrace, jak mohou potvrdit známí, které okradli v Namibii. Anebo jeden britský pár, který přepadli lupiči, když se chystali zajet s vypůjčeným autem do garáže hostelu v jihoafrickém Durbanu, kde jsme právě bydleli. S pistolí u hlavy je přinutili vystoupit a odjeli se všemi jejich věcmi.

I přes zdánlivou hrůznost vás mohu uklidnit, že Tanzanie skutečně je bezpečná země a úroveň kriminality v porovnání například s Keňou nebo Jižní Afrikou je malá. Uvedené zážitky se staly před více než pěti lety a samotný Dar es Salaam se mi zdá o hodně bezpečnější, než býval. Jako obyčejný turista nebo cestovatel se setkáte nanejvýš s nepoctivými prodejci, kteří se vám budou snažit účtovat několikanásobně vyšší cenu za své zboží.

Dobrý zloděj

První věcí, které si na domech v zemi všimnete, je, že mají v oknech mříže. Jde o jakousi formu odrazení případných zlodějů. Další formou obrany jsou noční strážci, kteří hlídají lepší rezidence a obchody a instituce v centrech měst.

Občané v jednotlivých ulicích a čtvrtích měst nejsou anonymní, ale panuje snaha o poznání svých sousedů a jejich zapojení do komunitního života. Tím se zároveň zajistí, že každý vetřelec v komunitě bude snadno rozpoznán.

Takový zločinec se musí mít denně na pozoru, protože jestli ho dopadnou při činu, nikdo na spravedlnost z

rukou policie čekat nebude a nastává spravedlnost lidová – lynčování, při kterém může dotyčný i zemřít.

To platí i pro dopravní nehody. Jestli někoho zraníte, je lepší vzít nohy na ramena a utíkat. Rozzuření příbuzní by vám mohli kromě auta rozbít i hlavu.

Jeden klučina mi vyprávěl, jak malým traktorem přejel muže z vesnice, kde měli pole. Pohmoždil mu ruku. Jakmile se to stalo, na nic nečekal a uprchl do rodného městečka. Když jsem ho chtěl začít odsuzovat, vysvětlil mi, že to musel udělat, jinak by ho mohli příbuzní a další lidé z vesnice ubít.

Druhý den, když všem vychladly hlavy, se na místo vrátil i s otcem, uhradili zdravotní výdaje zraněného a celou věc urovnali.

A za to, že jste vydrželi číst až do konce, vám povím příběh o dobrých zlodějích, který mi před pár týdny vyprávěl jeden mladý Němec.

Po příletu do Daru se rozhodl navštívit místní největší trh – Kariakoo. Nemusím podotýkat, že nejde zrovna o turisty vyhledávanou oblast. Na obrovské ploše zde najdete obchodníky se vším, co si dovedete představit. Jak tak bloudil uličkami, dostal se do jedné úzké temné, když tu k němu přiskočili dva zloději.

Přiložili mu nůž na krk a požadovali peníze. „Když budeš v klidu, nic se ti nestane,“ varovali ho. Vystrašený mladík jim tedy předal všechno, co měl, ale oni si od něj vzali jen peníze, doklady i s kartou mu vrátili, poděkovali, popřáli pěkný den, rozloučili se a v klidu odešli.

Opravdu, jak praví svahilské přísloví: Hiari ya shinda utumwa (Dobrovolně je lepší než silou). No řekněte, kde jinde narazíte na takové milé a slušné zloděje, než v Tanzánii?

Tento článek původně vyšel na Velké Epoše v rámci cyklu článků s názvem Africký zápisník. Ostatní články ze série najdete na <http://www.velkaepocha.sk/cs/Temy/africky-zapisnik.html>.

Ondřej Horecký

Velikonoce – svátky smrti a zmrtvýchvstání

Sir John Ambroze Fleming /+1945/, anglický fyzik a radiotechnik prohlásil: „Tělesné zmrtvýchvstání Kristovo je jednou z nejlépe dosvědčených událostí v dějinách lidstva.“ Právě připomínka a oslava Kristova zmrtvýchvstání je hlavní náplní slavení velikonočních svátků v křesťanském světě. Jsou to nejstarší a nejdůležitější svátky, jež během roku křesťané slaví.

Důvodem je, že dílo vykoupení lidstva a dokonalé oslavy Boha naplnil Ježíš Kristus především skrze své velikonoční mystérium, v němž svou smrtí naši smrt zničil a zmrtvýchvstáním obnovil život. Velikonoční triduum umučení a zmrtvýchvstání Páně je chápáno jako vrchol celého liturgického roku. Začíná večerní mší svatou na památku Večeře Páně, vrcholí vigilií na Bílou sobotu a končí nedělí Zmrtvýchvstání Páně.

Od 2. století se začaly liturgicky slavít Velikonoce v době, o níž se soudilo, že je skutečným výročím událostí Kristovy smrti na kříži a jeho zmrtvýchvstání. Do té doby si křesťané tyto události připomínali jen pravidelným

slavením mší svatých v rámci jednotlivých týdnů. Ve 3. století se slavení Velikonoc posunulo časově na 50 dní, jak je tomu i v dnešní době, v následujícím století se poslední den velikonoční doby začala slavit Slavnost Soslání Ducha svatého.

Texty evangelií v době velikonoční nám podávají svědectví o událostech, k nimž došlo po Kristově zmrtvýchvstání. Ježíš se setkává s těmi, kteří mu byli blízcí – s apoštoly, ženami, učedníky. Po setkání s ním se mění jejich smutek a strach v radost a naději. Brzy po těchto událostech s odvahou posíleni Duchem svatým jdou do různých míst, aby hlásali učení Ježíše Krista a svědčili o jeho smrti a vzkříšení. Podle tradice, až na apoštola Jana, umírají v různých zemích jako mučedníci.

Dnešní doba, podobně jako předešlá, je plná násilí a utrpení – války, terorismus, kriminalita, nemoci, ztráta blízkého člověka. Ježíšova dobrovolná smrt na kříži, když na sebe vzal naše hříchy a jeho zmrtvýchvstání nám dávají naději, že to všechno se obrátí k dobrému, že se naplní přísliby

a získáme podíl na jeho velikonočním vítězství nad smrtí, zlem a hříchem. Velikonoční události vyjadřují lásku Boha k nám lidem a Jeho zájem o každého z nás.

Záleží také na nás, zda přijmeme to, co nám nabízí a budeme žít v Božím přátelství. Pokud chceme Boha přijmout do svého života potom můžeme naplno v radosti slavit Velikonoce, neboť On je nám nablízku a máme před sebou budoucnost, budoucnost ve společenství s Bohem, v účasti na Jeho slávě.

Všechny Vás zvu k liturgické oslavě velikonočních svátků. Bohoslužby: Zelený čtvrtek – 18,30 hod., Velký pátek – 18,30 hod, Neděle Zmrtvýchvstání 8 a 11 hod., Velikonoční pondělí 8 a 11 hod.

Požehnané a radostné prožití svátku Kristova velikonočního vítězství Vám přeje

František Foltýn
farář

Rekonstrukce farní dvorany

V letošním roce chce farnost Šumice zrekonstruovat část farní dvorany, která dříve sloužila jako mateřská škola a později jako družina.

V těchto prostorách by měly vzniknout dvě velké místnosti – jedna o rozměrech 8 x 6 metrů v přední části a druhá o rozměrech 6,5 x 16 metrů, se sociálním zařízením a s kuchyňkou ve dvorní části objektu.

Objekt má být kompletně opraven a řádně zaizolován proti zemní vlhkosti i tepelně.

Rekonstruovaný objekt by měl sloužit především farnosti, ale i našim občanům, kteří potřebují důstojné prostory pro společenskou činnost. Obec Šumice poskytla na

rekonstrukci dar ve výši 200 000 korun. Rozpočtové náklady jsou pochopitelně vyšší – přesahují 2 miliony korun. Rozhodující část nákladů ponese farnost Šumice. Podobně jako v případě stavby kostela se očekává, že místní občané a především farníci pomohou s rekonstrukcí i formou brigád a příspěvků tak, aby rekonstrukce mohla být dokončena co nejdříve a prostory mohly být využívány pro setkávání farníků, zájmovou činnost i menší oslavy.

Každý, kdo chce pomoci, může se přihlásit u pana Stanislava Šojdra nebo pana Luboše Veleckého.

Ing. Ludvík Hovorka

Výpis usnesení ze zasedání OZ Šumice

1. zasedání 10.11.2010

Zastupitelstvo obce Šumice

v souladu s ustanovením § 84 odst. 2 písm. l),m),n) a § 91 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů

1/ Stanovilo počet členů rady obce 5
2/ určilo, že pro výkon funkce bude od 10.11.2010 uvolněn starosta a místostarosta

3/ zvolilo starostou pana Ing. Josefa Bartoše, nar. 1.2.1952, bytem Šumice čp. 294

a místostarostou pana Petra Hříba, nar. 21.6.1950, bytem Šumice čp. 32

a další členy rady obce :

pana Ing. Michala Horeckého, bytem Šumice č. 379

pana Otu Bachůrka, bytem Šumice čp.315

pana Ing. Jaroslava Nováka, bytem Šumice čp. 8

4/ schválilo zřízení kontrolního výboru v počtu 3 členů a zřízení finančního výboru v počtu 5 členů.

2. zasedání 29.12.2010

Usnesení č. 2/2010:

OZ schvaluje složení členů kontrolního a finančního výboru jak bylo navrženo.

Usnesení č. 3/2010:

OZ schvaluje rozpočtové provizorium na měsíc leden, únor, březen 2011.

Usnesení č. 4/2010

ZO schvaluje odměny neuvolněných členů zastupitelstva obce dle přílohy od 1.1.2011

Usnesení č. 5/2010:

ZO schvaluje vyčlenění finančních prostředků v rámci rozpočtu obce Šumice pro rok 2011 na dokončení akce zateplení budovy ZŠ Šumice z programu rozvoje vesnice Zlínského kraje, které budou použity na spolufinancování projektu uplatněného v rámci PF 02-11 Programu na obnovu venkova v roce 2011.

Usnesení č. 6/2010:

OZ schvaluje jednací řád zastupitelstva obce Šumice s navrženými změnami.

Usnesení č. 7/2010:

OZ schvaluje obecně závaznou vyhlášku obce č.3/2010 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přípravě, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů s navrženými změnami.

Usnesení č. 8/2010:

OZ schvaluje obecně závaznou vyhlášku č. 1/2010 o místním poplatku ze psů s navrženými úpravami.

Usnesení č. 9/2010:

OZ schvaluje obecně závaznou vyhlášku č. 2/2010 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství s navrženými úpravami.

Usnesení č. 10/2010:

OZ projednalo dopis ředitele ZŠ Šumice a schvaluje přidělení dotace ve výši 176 000,- Kč.

Usnesení č. 11/2010:

OZ schvaluje úpravu rozpočtu v roce 2010 s tím, že konečnou úpravu rozpočtu projedná rada obce a OZ bude předložena na příštím zasedání.

Usnesení č. 12/2010

OZ schvaluje delegování starosty nebo místostarosty obce na valných hromadách tam, kde je obec akcionářem.

3. zasedání 31.3.2011

Usnesení č.13/2011

Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočet obce na rok 2011 o objemu příjmů 18 803 200,- Kč a objemu výdajů 22 883 200,- Kč s tím, že schodek finančních prostředků bude kryt zůstatkem finančních prostředků r.2010 ve výši 4 080 000,- Kč.

Rozpočet se rozšiřuje o přijatá rozpočtová opatření :

v oblasti příjmů o 643 200,- Kč

9 400,- Kč - sčítání lidu, domů a bytů

95 100,- Kč - realizace projektu „Škola porozumění“

538 700,- Kč - realizace projektu „Škola porozumění“

v oblasti výdajů o 643 200,- Kč

9 400,- Kč - ÚZ 98005

95 100,- Kč - ÚZ 32133123

538 700,- Kč - ÚZ 32533123

Usnesení č.14/2011

Zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku p.č.KN 6391/19 o výměře 13 m² v k.ú. Šumice u Uherského Brodu. Náklady spojené s prodejem nese kupující, cena 100,- Kč/m².

Usnesení č.15/2011

Zastupitelstvo obce nemá námitky proti odprodeji části pozemku p.č.6087 v k.ú. Šumice u Uherského Brodu, na kterou nejsou uloženy inženýrské sítě. Pro předmětný prodej je nutno zpracovat geometrický plán s oddělením pozemku pro potřeby obce a pro přilehlé majitele pozemků.

Současně je třeba uskutečnit i případné směny soukromých a obecních pozemků pro potřeby vzniku ucelených částí. Návrh na směnu je nutno zveřejnit na úřední tabuli obce. Cenu stanovit podle znaleckého posudku.

Usnesení č. 16/2011

Zastupitelstvo obce schvaluje prodej části pozemku p.č.4801/3 v k.ú. Šumice u Uherského Brodu o výměře 95 m2. Zároveň schvaluje nákup pozemku p.č.801/4 o výměře 2 m2. Cena 50,- Kč/m2. Náklady budou rozděleny podle výměr pozemků.

Hlasování: Zastupitelstvo obce schvaluje prodej části pozemku p.č. PK 4314/5, 6299, 4315/1 v k.ú. Šumice u Uherského Brodu, cena 50,- Kč /m2. Náklady prodeje hradí kupující.

Hlasování o prodeji pozemku: Zastupitelstvo obce schvaluje kupní smlouvu na nákup pozemku p.č.KN 4831/4 o výměře 11 m2 za cenu 35,- Kč/m2. Náklady převodu hradí Obec Šumice.

Jedná se o pozemek v lokalitě Křivé – výstavba inženýrských sítí.

Usnesení č.19/2011

Zastupitelstvo obce schvaluje nákup pozemků p.č.1199 o výměře 2043 m2, p.č. 2082 o výměře 572 m2, p.č.3891 o výměře 5 719 m2, p.č.3892 o výměře 406 m2, p.č.3946 o výměře 1 928 m2, p.č.3947 o výměře 669 m2, p.č. 3948/1 o výměře 1 205 m2, p.č. 4039 o výměře 1 298 m2, p.č.4634 o výměře 809 m2, p.č. 5029 o výměře 1 111 m2. v k. ú. Šumice u Uherského Brodu. Náklady převodu hradí obec Šumice.

Usnesení č.20/2011

Zastupitelstvo obce bere na vědomí dopis manželů Bartošových a Kellarových, Šumice čp.469 a připomínky budou řešeny v rámci úpravy územního plánu obce.

Usnesení č.21/2011

Zastupitelstvo obce schvaluje doho-

du o vytvoření společného školského obvodu pro Obec Nezdenice.

Usnesení č.22/2011

Zastupitelstvo obce schvaluje záměr obce na odkoupení majetku kanalizace v obci Šumice od SVK,a.s. Uherské Hradiště. Zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce zjištěním podmínek pro odprodej.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí informace z veřejného projednávání územního plánu obce Šumice.

Usnesení č.23/2011

Zastupitelstvo obce bere na vědomí výsledek kontroly hospodaření obce za rok 2010 vrátit neoprávněně vyplácené peněžní prostředky v celkové výši 5 700,- Kč. Částka bude vrácena do pokladny obce.

Pořádat vánoční jarmark?

Možná si někteří z vás všimli, že se těsně po Vánocích objevila na webových stránkách obce anketa, týkající se pořádání vánočního jarmarku u nás v Šumicích. Napadla mě tato myšlenka a chtěl jsem zjistit, zda by se našla část lidí, která by se vrhla na organizaci takové události.

Když jsem totiž před Vánocemi pozoroval v kolika okolních obcích se takové jarmarky pořádaly, přemýšlel jsem, proč se něco podobného nekoná také u nás? Možná budete namítat, že se u nás pořádá Mikulášská prodejna a Benefiční koncert, které už neodmyslitelně patří k vánoční atmosféře u nás v Šumicích. Já jsem však přesvědčen o tom, že by se vánoční jarmark neztratil.

Ze zvědavosti jsem se na tuto otázku zeptal pana starosty a jeho odpověď zněla následovně. Obec prý uvažovala, že takovou akci zrealizuje, ale není schopna to zajistit sama. Potřebuje podporu a pomoc ostatních lidí, sdružení a dobrovolníků. Prý mu zástupci jednotlivých organizací přislíbili pomoc, ale když mělo přijít na věc, aktivita a chuť zmizela.

Pátral jsem po tom, kdo pořádá jarmarky v ostatních obcích a zjistil jsem, že všude spojí síly místní složky a sdružení. Jedni zajistí to, druzí ono a společně pak přinesou tu správnou atmosféru všem návštěvníkům takového trhu.

A tak jsem si řekl, že umístím na webové stránky naší obce zmíněnou anketu. Na anketu odpovědělo 397 lidí, z toho 36% odpovědělo kladně a zapojilo by se do pořádání takové akce. Pojďme tedy do toho a uspořádejme v prosinci 2011 u nás v Šumicích první vánoční jarmark.

Pavel Horalík